

nemlig, at han saa klart paapegede, at den, som Skønnet skulde foretages af, er den til den Tid ansvarlige Regering. Men naar det er Tilfældet, og det ærede Medlem intet som helst ved om, hvorvidt et Angreb kan blive ført om nogle faa Dage eller nogle faa Uger, og vi i hvert Fald have en ansvarlig Regering, der antagelig har skønnet over, hvad et Angreb kan udføres med, og hvad vor Modstandsevne kan udvikles til, vil den nødvendige og naturlige Konsekvens af det ærede Medlems Udtalelse blive, at han støtter den ansvarlige Regering, vi nu have, i dens Skøn over, hvorledes Forsvarsvæsenet skal udvikles, og hvordan det skal bruges overfor et Angreb. Hvis det ærede Medlem ikke vil det, men kun vil hævde, at det er særlige af ham udpegede eller eventuelt af ham sammensatte Regeringer, der have Lov til at have noget Skøn i saa Henseende, synes jeg, han er lidt langt ude, naar han taler om den ansvarlige Regering. Men det skal glæde mig at se, om det ærede Medlem i Konsekvens af hele den Udtalelse fra nu af vil begynde at støtte Regeringen.

Jeg indrømmer, at det er en Vinding, en Gevinst, at det ærede Medlem fra Langeland er kommen herind og paa det folkeretlige Omraade har desavoueret de Radikales hidtidige Ordfører. Det er et mere praktisk Grundlag at føre Forhandlingerne paa, at det er Angrebets Styrke, ikke dets Art, som i sidste Instans bliver det væsentlige, og det, ud fra hvilket vort Forsvarsvæsen skal ordnes. Thi det er ganske simpelt Hemmeligheden ved Ordningen af vort Forsvar, at man kan tale om mange andre Ting, indrepolitiske Sager og indrepolitiske Vrøvl, i sidste Instans vil det dog for Danmark som ethvert andet Land blive det afgørende for, hvorledes Landets Forsvar skal ordnes: af hvilken Art og med hvilken Styrke Angreb udefra rettes paa os. Og disse Angreb udefra ville selvfølgelig i det givne Øjeblik være ganske ens, hvad enten der sidder et Ministerium Neergaard, et Ministerium Munch eller et Ministerium Borgbjerg. Der vil ikke blive taget noget som helst Hensyn hertil; Angrebet udefra vil blive foretaget efter ganske samme Regler.

Den ærede tidligere Ordfører for de Radikale paa det folkeretlige Omraade ud-

talte ogsaa i Gaar eller i Forgaars, at der er et Moment til, der gør, at man ikke behøver at bringe Landets Forsvar i nogen videre Orden, og det Moment er, at der bliver ingen Krig. Det er jo givet, at hvis den skarpe Hævde af, at der ingen Krig bliver, at der ingen Fare er, er rigtig, saa behøve vi det ikke, og den Paastand sammen med den, som det nu viser sig, fuldstændig forkerte folkeretlige Paastand, det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) hidtil har fremført, er det, der har udgjort hele Grundlaget for Argumentationen fra den Side.

I denne Forbindelse fremsatte det ærede Medlem fra Middelfart ogsaa en anden Paastand, nemlig den, at i de sidste 50 Aar har der i Europa været adskillige Krige, men i ingen af disse Krige er neutrale Staters Territorium blevet krænket. Nu lægger jeg nok Mærke til, at hver Gang de Herrer tale om de sidste Krige, der have fundet Sted, nævne de altid omhyggelig Europa. Den russisk-japanske Krig holde de nemlig ikke af at komme i Gang med, til Trods for, at Forholdet er det, at de Principper og Grundregler, som viste sig under den Krig, ville vi eventuelt komme til at staa overfor i en europæisk Krig ogsaa. Jeg tror derfor, man skal tage den Krig med. Men se vi da paa Krigene i de sidste 50 Aar, se vi saa noget, der i Virkeligheden godtgør Rigtigheden af det ærede Medlems Paastand om, at de netop vise, at neutrale Stater ikke ere udsatte for Fare? Det, man her maa undersøge, er dog først og fremmest det Spørgsmaal: Have de krigsførende Magter under disse Krige haft nogen Interesse af at krænke neutrale Staters Territorium? — og de Krige, hvor det ikke har været Tilfældet, kan man lade ude af Betragtning. Det ærede Medlem nævnedes Krigen i 1864 mellem Tyskland og Danmark. Jeg ved nu ikke, hvilken neutral Stat der var i Fare under den Krig. (Slengerik: Den nævnedes jeg ikke!) Saa Krigen i 1866. (Slengerik: Læs om igen!) Det ærede Medlem glemte altsaa noget. I 1864 begik vi blandt andet den Fejl her i Landet, at vi troede paa Traktater, og i 1866 laa der, saa vidt jeg ved, ingen neutral Stat mellem Preussen og Østerrig, og der var altsaa ingen neutral